

LIPPISPOLKU

2008

HYVÄT LIPPAJÄRVELÄISET

Espoon Lippajärven kaupunginosa on syntynyt entisille kartanoitten maille Lippajärven länsipuolella. Pitkään idyllisenä omakotialueena kasvanut asutus alkoi Espoon yleisen kehityksen mukana kiihtyä 1970-luvulta lähtien. Pientalojen sekaan syntyi rivi- ja kerrostaloasutusta. Alueellamme oli vuoden 2008 alussa 4175 asukasta.

Kotiutuminen uudelle asuinpaikkakunnalle tapahtuu hitaasti, mutta sitä nopeuttaa, kun oppii tuntemaan seudun historiaa ja nähtävyyksiä. Kaupunginosayhdistys Lippajärveläiset ry. haluaa tällä julkaisulla kertoa kaupunginosamme ja sen lähialueen kiinnostavista kohteista, luonnosta ja historiasta. Käsissäsi on nyt oppaan 2. painos.

Lippajärven kaupunginosan kaavan voi sanoa noudattavan vanhaa kirkonkyläperinnettä. Keskusraitin, Lippajärventien varrella ovat kirkko, koulu, pari kauppaa, posti ja pizzeria. Alueella on myös neljä lasten päiväkotia, kirjapaino ja turkisliike.

Lippispolku pyrkii myös toimimaan oppaana oman kaupunginosamme palveluista. Tähän julkaisuun on poimittu näkyvästi esillä olevia yrityksiä. Jos huomaat jääneesi pois ja haluat tulla mainituksi seuraavissa julkaisuissamme, ota yhteyttä meihin.

Lippajärvellä on monia kohteita, jotka kertovat alueen historiasta tai ovat nykypäivän maamerkkejä. Tutustuminen niihin tapahtuu parhaiten kävelyretkellä alueella. Olemme tässä oppaassa kuvanneet kaksi mahdollista kotiseutukierrosta: Metsälenkin ja Järvilenkin.

Reipasta lenkkeilyä!

Lippajärveläiset ry

Espoon kaupunki ja Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto EKYL ovat tukeneet tätä julkaisua.

KÄVELYLLÄ LIPPAJÄRVELLÄ

Tutustuminen omaan kotiseutuun tapahtuu parhaiten kävelyretkellä alueella. Lippajärvelläkin on monia kohteita, jotka kertovat alueen historiasta tai ovat nykyhetken “maamerkkejä”. Seuraavassa on pari ehdotusta, “Metsälenkki” ja “Järvilenkki” vaikkapa sunnuntaikävelyä ajatellen.

Metsälenkki alkaa Lippajärventien, Kolkekannaksentien ja Träskändan puistotien risteyksestä. Puiston kulmauksessa pienellä mäennyppylällä on “Dianan temppeli” (1), Carl Ludvig Engel’in 1820-luvulla kartanon omistaneelle senaattori Wallen’ille suunnittelema huvimaja.

Auroran kappeli

Voi vain kuvitella, miten upeat näymät paikalta oli yli peltoaukeiden sekä Pitkäjärvelle että Lippajärvelle.

Vastapäätä huvimajaa risteyskosen toisella puolella Auroran kappeli (17) edustaa uutta kirkkoarkkitehtuuria. Se valmistui vuonna 2000 ja on arkkitehti Kirsti Sivénin suunnittelema. Talossa on kirkkosali sekä monitoimitiloja, joissa toimii lasten päiväkotia ja iltaisin vilkasta kerhotoimintaa.

Liikenneympyrässä kasvaa Puutarhayhdistyksen ja Kaupunginpuutarhurien seuran vuonna 2005 istuttama tammi.

Diana temppeli

Pekan Pikapaino (8) hallitsee nyt entistä Elannon liikerakennusta, joka on 1960-luvun osuustoimintaliikkeen myymälärakennustyyliä. Painotalon ja Auroran kappelin välistä kulkee Heiniemenpolku, joka on osa vanhaa Kuninkaantietä.

Suoraan vastapäätä on Träskändan puiston koillinen portti, jonka edessä vartioivat massiiviset portinpylväskivet. Vanha Kuninkaantie tuli tästä läpi puiston ja on puistotienä säilynyt alkuperäisessä uomassaan.

Puistoa kiertää kaunis kivaita, jonka Espoon kaupunki on kunnostanut tänä vuonna.

Lähdemme kävelylle puistoon. Alueen opastaulu on heti portin takana. Tämä osa puistosta on luonnonsuojelualueella Siellä voi kierrellä polkuja ja rikastuttaa puu- ja pensastuntemustaan polun varrella olevien nimikylttien avulla. Luontopolun esitteitä on saatavana kaupungin neuvontapisteistä. Vuonna 2003 Mauri-myrsky kaatoi puistossa paljon vanhoja kuusia, jotka on jätetty sinne maatumaan. Kuusenjääräkuoriaiset tappavat nyt pystyyn jääneitä puita.

Tultaessa vanhaa tietä alas Myllykylänjoen sillalle on joen toisella puolella Träskändan kartanon 1920-luvulla rakennettu päärakennus (43) ja hoidettu puistoalue.

Puisto on Aurora Karamzinin 1800-luvulla kunnostama ja sitä

pyritään entisöimään silloiseen asuunsa. Aurora Karamzinin jälkeen kartanon omisti senaattori A. Törngren, joka vuonna 1924 palstoitti maaomaisuutensa myyntiin. Espoon kunta osti 31 hehtaarin keskeisen puistoalueen rakennuksineen ja perusti sinne vanhainkodin.

Myllykylänjoen Lippajärven puolella kulkee vasemmalle polku

Vanha Kuninkaantie

kohti "keisarin tammea" (2), jonka Venäjän keisari Aleksanteri II istutti vieraillessaan kartanossa vuonna 1863 silloisen omistajan Aurora Karamzinin kutsusta. Polun varrella on myös tiettävästi Suomen korkein metsälehmus, 36 metriä.

Luonnontilainen polku kulkee vehmaassa jokirantalehdossa Ingaksen vanhan pappilan sillalle asti. Nousemme kuitenkin jonkin matkaa tammen jälkeen Jahtimestarintien päähän ja kuljemme kohti Lippajärventietä. Ennen päätielle tuloa kannattaa poiketa oikealle Ajokoirantielle, jatkaa sitä äskettäin asfaltoidulle Jäniksentielle ja edelleen oikealle metsikön ja peltoaukean halki kohti Ingaksen pappilaa (5). Metsässä haarautuu oikealle Jänismetsäntie, jonka päässä on Espoon Turvakoti (30).

Ennen pappilaa kasvaa vanhan omakotitalon pihassa suuri mänty jonka luota kääntyy vasemmalle Kappalaisenkuja, joka johtaa halki uuden asuinalueen Kappalaisentielle. Vasemmalle jää uusi Esperiyhtiöitten Jänismäen hoitokoti (51).

Kappalaisentiellä käännyimme kohti Lippajärveä halki viehättävän avaran ja monimuotoisen pientalo- ja omakotialueen. Jänismetsän puiston jälkeen tie jatkuu Jäniksentiellä Lippajärventielle.

Ylitämme Lippajärventien ja kuljemme Linnustajantietä kohti Lippajärveä. Oikealla olevan harmaan rivitalon jälkeen pääsee pientä polkua rantametsikköön. Polun oikealle puolelle jää rauhoitettu alue, jonka edustalla viime vuosina on pesinyt joutsenpariskunta. Rantapolku johtaa Kolkejärventielle, joka nousee Lippajärventielle. Vasemmalle jää ruotsinkielinen päiväkotito (31).

Lippajärventien mutkassa on Stoltin vanha kaupparakennus, missä tämän vuoden heinäkuulle saakka toimi Maran Urheiluliike (15). Tiloissa

Jänismäen hoitokoti

jatkaa Opan Pyörä ja uusi urheiluliike on tulossa. Vastapäätä on K-marketin talo (14). Ensimmäinen market rakennuksessa oli nimeltään Puhveli, ehkä rakennuksen muodon vuoksi. Nykyistä K-market Raviolia vetävät kauppiaat Jussi Vaitinen ja Erkki Liehu. Sen naapurina entisissä postin tiloissa on asiamiesposti ja pizzeria Pizza-Man.

Lippajärvellä oli vielä 1970-luvulla 3 ruokakauppaa: Elannon Heiniemen ja Petaksen myymälät sekä Stoltin kauppa.

Lippajärventien varrella ennen toisessa päässä näkyvää Auroran kappelia on Auroran koulu (32), joka on valmistumisestaan lähtien

vuonna 1959 ollut lähes jatkuvasti liian pieni asutuksen kasvaessa ympärillä. Koulun takana on lasten vastaanottokoti. Koulua vastapäätä olevassa opetusneuvos Kuosmasen entisessä omakotitalossa (9) on toiminut lasten päiväkotito, ja viereisessä Kuljetusliike Eerolan omistajien entisessä talossa on nyt kuntoutuskoti (29).

Jos on luonnoltaan vilukissa, voi kylmien päivien varalle löytää lämpimän turkin tai karvahatun Petaksen Turkis Oy:n liikkeestä (26) Tammihaantien varrella vastapäätä alueen vanhinta, 1960-luvun lopulla rakennettua Espoon Kartanonpuiston rivitaloyhtiötä.

Metsälänkki on n.4 kilometriä.

Linnustajantien rivitaloja

Järvilenkille voi lähteä Opan Pyörän (15) edestä Riistatietä kohti järveä. Numero 3:n rivitaloyhtiön aidassa ovat massiiviset betoniset portinpylväät, joissa lukee Kotoranta Reunanen 1936 muistuttamassa vanhasta omakotiasutuksesta rantatonteilla. Tiheä pientaloasutus kattaa nyt tien ja järven välisen alueen. Numero 9:n jälkeen johtaa pensaitten reunustama kapea hiekkatie rantaan, missä voi käydä ihailemassa Lippajärven länsipään rehevyyttä.

Jonkin matkaa kuljettuamme tulemme risteyksen, mistä erkaneet Tammimäentie oikealle. Se päättyy Tammimäen omakotialueelle.

Jatkamme Riistatietä Tammihaantielle ja edelleen Vilniemen rantapuistoon. Vasemmalla mäen päällä on Lippajärven päiväkotia (39). Oikealla, ojan takana on rehevää koivikkoaluetta, missä keväisin voi kuulla satakielen laulua ja pöllöjen huhuilua. Pian välkkyvät puiden välistä järven.

K-Market Ravioli

Rannassa on paljon asukkaiden soutuveneitä (36). Moottoriveneily on suojellulla järviolueella kielletty. Järven vesi on suoritettujen hoitotoimenpiteiden ansiosta puhdistunut ja järven pohjassa on runsas kalakanta, jota Myllykylän kalastuskunta on vielä istutuksissa.

Heiniemen päiväkotia

kohentanut. Verkkoja ei järven pohjassa saa pitää, mutta uistimella ja ongella saa kalastusta harjoittava nopeasti vaihtelua ruokapöytänsä.

Voimme kulkea veneiden luota rantapolkua Vilniemen uimapaikalle (11). Täällä oli ennen Riislan kartanon uimahuone, mistä ovat vielä jäljellä vedessä törröttävät hirrenpäät. Asukasyhdistys Lippajärveläiset ry

ylläpitää talkoilla niemessä suositua uimarantaa, mihin kaupunki on antanut jokusen kuorman hiekkaa. Rannassa Lippajärveläiset ry. on talvella järjestänyt laskiaisnuotiota tapahtuman kahveineen ja makkarapöydineen.

Puistotietä tulemme pallokentän (35) ohi Kolkekannaksentielle. Risteyksessä on asukasyhdistyksen ilmoitustaulu. Kaupunginosa-alueen raja kulkee risteyksestä hieman

Veneranta

Lähderrantaan päin, tien alla Lippajärvestä Pitkäljärveen virtaavassa purossa.

Jatkamme pitkin kävelytieta kohti Auroran puistoa. Viniementien risteyksessä reitti kääntyy oikealle yli ajotien ja menemme alas Heinien. Vasemmalla jäävän aidatun pysäköintialueen jälkeen johtaa puistokäytävä Heinienpolulle. Oikealla on Heinien päiväkotia (10).

Mentäessä kohti Kolkekannaksentieä on vasemmalla mäen päällä komea rauhoitettu tammi (47). Ennen pääkatua johtaa hiekkatie, Heinienpolku kohti Auroran kappelia (17). Vasemmalla on vanha punatiilinen muuntajarakennus (18) ja sen kohdalla tien vieressä kaksi rauhoitettua metsäaluetta (55). Täältä päin tultaessa voimme ihailla Auroran kappelin pohjoista julkisivua.

Tien päästä jatkamme Pekan Pikapainon editse oikealle Heinien tielle. Myös Heinien on Lippajärven vanhoja kesämökki- ja huvila-alueita 1930-luvulta. Teemme kierroksen Heinien. Tien päässä on jätevesipumppaamo. Rehevän rantakasvuston takaa vilauttaa Pitkäljärvi ja Myllykylänjoen luusua.

Palaamme Träskändan Puistotielle pumppaamon taitse vastavalmistunutta kävelytieta. Oikealla on Träskändan kartanon vanha pesularakennus (4), joka nykyisin on asuinkäytössä. Takaisin lähtöpisteeseen kaupalle menemme Aurorapuiston muurin vierustaa ohi Dianan temppelin (1) pitkin Lippajärventietä. Matkan varrella on Auroran koulu (32).

Järvenkylälle tulee pituutta n. 3,6 km.

Leo Salminen

Suuri Tammi

LIPPISLUONTO

Vilniemen veneranta

Kaupunginosamme nimi jo sanoo että vettä on. Jos lähdemme seuraamaan eteläistä rajaa, kuljemme Lippajärveä itään käännyimme pohjoiseen ja jatkamme pitkin puroa (jolla muuten ei ole nimeä), kunnes tulemme Pitkäjärvelle. Järvi jatkuu lounaaseen ja muuttuu maantiesillan jälkeen Glims-joeeksi, jota seuraamme melkein Jorvin sairaalalle asti. Vasta täällä rajan taas kääntyessä etelään se muuttuu maarajaksi. Kolme neljäsosaa kaupunginosamme rajasta on vettä. Olemme melkein saari!

Vesiluontomme, kaloineen, kasveineen ja lintuineen on lajirikas ja runsas. Lippajärvi oli 30-luvulla kokonaisuudessaan lintujensuojelualuetta, nyt virallista rauhoitusaluetta ovat alueet järven kummassakin päässä. Moottoriveneen käyttö ja vesilintumetsästys on kummallakin järvellä kielletty.

Järvissämme on tiettyjä ongelmia rehevöitymisen seurauksena,

mutta tilanne on hallinnassa jo vuosikymmenen kestäneen vesistönhoidon ansiosta. Espoon ympäristölautakunta on myöntänyt varoja vesialueiden hoitoon, joka on käsittänyt analysointia, hapetusta ja hoitokalastusta. Työhön ovat osallistuneet myös seudun tavalliset kansalaiset kutomalla pyydysvälineitä ja osallistumalla toimintoihin kalastusosakaskunnan ja ympäristökeskuksen asiantuntemuksen opastamina.

Kaupunginosayhdistys Lippajärveläiset ry on ollut innokkaasti jäsenistöineen hoivaamassa kotijärveämme. Kalastusosakaskunta on huolehtinut kalaistutuksista.

Kalaa on järvissä runsaasti ja sitä on kalastettavissa kalastuslain ja osakaskuntien sääntöjen määräämissä puitteissa. Tavallisimmat pyydyskalat ovat hauki, kuha ja ahven. Lippajärven erikoisuus on harvinainen toutain,

joka on istutettuna viihtynyt järvessä hyvin. Kaikkiaan on järvistä tavattu kymmeniä kalalajeja.

Järvien osittainenkin rauhoitus on taannut linnuille suojaisan elinympäristön. Joutsen kuuluu jokakesäisiin pesijöihin. Pitkäjärven, aikaisin keväällä sulava joen suisto on mainio paikka bongata ohikulkumatkalla olevia vesilintuja. Glims-joella on usein talvivieraana ollut koskikara ja onpa trooppisen kirjava kuningaskalastajakin nähty silloin tällöin.

Träskändan luonnonsuojelualue on aarteemme. Puulajisto on Suomen oloissa ainutlaatuinen ja entisen istutetun kukkapuutarhan lajit ovat levinneet laajalle puistoalueen ulkopuolellekin.

Sormustinkukka, akileija, ritarinkannus, ruttojuuri ja monet muut komeat perennat ilahduttavat kukkaloistollaan tarkkasilmäistä kulkijaa.

Eläintieteilijät ja alan harrastajat ovat löytäneet alueelta joitakin hyönteisharvinaisuuksia kuten yöperhosen, ruttojuuriyökkösen.

Suuremmista metsän elikoista jänikset, ketut, silloin tällöin nähtävät hirvetkin ovat tuttuja, järvissä on piisameita, villiminkkejä ja jopa saukko on tavattu.

Jos eläimet saavat olla rauhassa muodostuu kaupunkialueellekin runsas lajisto, jonka yksilöiden seuraamisesta on kaupungistuneelle kansalaiselle paljon iloa ja tyydytystä.

Aapo Kirvesniemi

Metsälehmus

Myllykylänjoki

HISTORIA

Kuninkaantien silta

Lippajärven alue vapautui jääkaudesta joskus 6000-5000 vuotta eaa. Korkein kohta Jänismäen tienoilla sai varmaan ensimmäiset satunnaiset kulkijansa samoihin aikoihin. Kivikautisia tai yleensä esihistoriallisia muinaislöytöjä ei Lippajärven alueelta ole tehty, lähimmät meitä ovat Viherlaaksosta. Historiallista tietoa alkaa syntyä 1300- luvulla, jolloin syntyi reitti, myöhemmin monillakin nimillä kutsuttu yhteys Turusta Viipuriin ja siitä edelleen itään.

Nykyisin tätä historiallista kulkuväylää kutsutaan Kuninkaantiekseksi ja pätkä sen alkuperäistä linjausta on edelleen säilynyt vanhalla paikallaan ja asussaan, Träskändan luonnonsuojelualueen läpi kulkevana kävelytienä, joka jatkuu tosin jo autolla ajettavaksi levinneenä Heiniemenpolkuna.

Asutus levisi tämän tien ansiosta ja varsin tarkkaan on tiedossa jo

keskiajalta alueellamme sijainneet talot ja niiden omistajat.

Taloja ei ollut monia, varsinaisella Lippajärven alueella oli Kärrans'in talo, jonka voi jollakin tarkkuudella sijoittaa Heiniemen päiväkodin lähellä olevan kallionpyylän laelle. Toinen hyvinkin tunnettu rakennus oli Ingaksen talo Glims joen varrella, paikalla, jossa nykyisin sijaitsee Espoon Tuomioseurakunnan kappalaisen asunto. Ingas tuli seurakunnan haltuun jo 1600-luvun alkupuolella. Samalla paikalla lienee ollut myös posti ja kestikievari, joten palvelujakin on kaupunginosastamme löytynyt jo silloin.

Oltiin Ruotsin vallan alaisia, tarmokas kuningas Kustaa Vaasa pani Suomen asioihin vauhtia. Espooseen perustettiin senaikainen mallitila "kuninkaankartano". Kaikki talot luetteloiin viimeistä elikkoa ja tarvekalua myöten ja pantiin verolle. Bembölestä muodostui niissä oloissa virkeä ja iso kylä. Bembölen

tai Ingaksen majataloista oli sitten vain päivän matka Kustaa Vaasan 1550 perustamaan Helsinkiin. Kun Helsinki sata vuotta myöhemmin siirrettiin nykyiselle paikalleen, syntyi toinen tie Bembölestä Helsinkiin Lippajärven eteläreunaa sivuten. Lippajärven ohi siis kiirehdyttiin sillä vauhdilla minkä ratsuista tai kyytihevosista pääsi ja Lippajärvi säilyi koskemattomana erämaana pari vuosisataa.

Vanhoista kartoista voi seurata seudun kehittymistä miltei talon tarkkuudella. Vuoden 1870 kartassa on Petaksen kartanossa, siis nykyisen Kauniaisten vanhustensairaalan alueella jo useita rakennuksia. Samoin on nykyinen "kylänraitti" Lippajärventie ensi kerran ilmestynyt yhdistämään Kuninkaantie tähän eteläiseen, Helsinkiin menevään reittiin. Muutoin ei alueella ole mitään rakennuksia.

Helsinkiläisten innostus kesähuviloihin alkoi todella vasta

1900-luvun alussa ja suuntautui ensin meren rannikolle.

1920- luvulla ilmestyivät huvilat maisemaamme, ensimmäisenä miehitettiin hienoin paikka Tammimäki, jossa Juhani Aholla kuuluu olleen kesäpaikka. Auroran koulua vastapäätä sijaitseva 50-luvulla rakennettu Stenvallin huvila kuului aikoinaan Aleksis Kiven sukulaisille. Sekin tulee lähiakoina häviämään maisemista, sillä tontti on myyty rakennusliikkeelle ja siihen tulee uudistusrakennuksia.

Lippajärven maa-alueet olivat olleet pääasiassa kartanoiden maita, joista suurin oli kuuluisa Aurora Karamzinin loistonsa saattama Träskända. Wilnäsien ja Petaksen kartanot omistivat myös huomattavia alueita samoin oli maita seurakunnalla ja Diakonissalaitoksella. Kun kartanoiden maatilatalous 30-luvulla alkoi kääntyä loppuaan kohden, alettiin maita palstoittaa ja näin sai alkunsa omakoti- ja kesähuvila-asutus. Heiniemi alkoi täyttyä vuodesta 1930, samanaikaisesti rakennettiin ”Petaksen pelloille” Lippajärventien itäpuolelle uusia koteja.

Ennen sotia oli alueelle saatu sähköt, puhelimet ja liikenne Helsinkiin oli järjestetty.

Sotien jälkeen alkoi alueella kiihtyvästi tapahtua. Vaikka ei ollutkaan kummoista infrastruktuuria, ei siis päällystettyjä katuja, ei viemäriverkostoa, ei katuvaloja sensijaan elämänhalua oli ja uskallusta oman kodin hankintaan.

Kun Espoo sitten kasvoi kauppalaksi 1962 ja kaupungiksi 1973 kaavoitus sai vauhtia ja Lippajärvi suorastaan räjähti kasvuun. Tilastot kertovat, että esim. 20-luvulla rakennettiin yksi uusi asunto, 50-luvulla jo 50, 70- ja 80-luvuilla yhteensä toista tuhatta asuntoa! Kasvu jatkuu, mutta hiljentyneenä, tulijoita olisi, mutta Lippajärvi on jo

rakennettu lähes täyteen. Lippajärvi on Espoon kaupunginosista eräs suosituimmista, syitä on monia, on järviä, joki, puroja, puistoja, rantaniittyjä, lähes erämaatuntuista metsää.

Ihmisen jälki on kunnioittanut luontoa, rakennusperintöä on säilytetty ja rakentaminen on suurimmalta osaltaan ihmisenmittaista. Ei ole kerrostalomassoja vaikka kerrostalojakin on ja pitääkin olla. Kaikkien kukkien annetaan kukkia.

Aapo Kirvesniemi

Stenvallin huvila

LIITY LIPPAJÄRVELÄISIIN

Lippajärveläiset Ry on runsaan puolivuosisataa toiminut paikkakunnalla yhteistyöfoorumina kullekin ajankohdalle otollisimmassa tehtävässä. Sanalla kotiseututyö on ylevä kaiku ja niin on sen sisällöstäkin, kunhan se muokkautuu ajan vaatimaan muotoon.

Silloin alussa asukkaat perustivat yhdistyksen saadakseen tien jota kulkea naapurin luo ja kauemmaksikin. Nyt pidämme Lippajärventietä itsestäänselvyytenä: pitäähän kaupungissa tie olla.

Kotiseututyö etsii omaa muotoaan. Usein se juhlapuheissa yhdistetään yleisiin aatteisiin, mutta yhä useampi näkee sen haasteellisena arkisena työnä ja yhteistoimintana kotiseutumme parhaaksi.

Nämä aatteet ja työt ovat tärkeitä. Jokainen sukupolvi luo, on jo velvollinen luomaan oman historiansa, joka on rengas menneiden sukupolvien historianketjussa. Emme voi tietää, kuka sadan vuoden kuluttua etsii esi-isiansä tulisijaa näiltä rannoilta.

Voimme työllämme nostattaa jotain uutta. Lippajärvi voi olla paikka, jossa nuorisokin viihtyy ja kaikki toimivat yhdessä ilman turhia kiireitä harrastuksiin muualle.

Ole mukana luomassa uutta ja vahvistamassa vanhaa hyvällä tavalla.

TULE MUKAAN KOTISEUTUTOIMINTAAN!

YHDISTYKSEMME YHTEYSTIEDOT:

Puheenjohtaja: Arja Mikkonen
Vilniementie 3 F 58
Puh: 041 - 5077 490
E-mail: arjamikkonen.a@gmail.com

Rahastonhoitaja: Ari Lokio
Ansatie 4 C
Puh: 040 - 7208936
E-mail: ari.lokio@pp.inet.fi

Pankkiyhteys: NORDEA 240018 - 33011 Jäsenmaksumme on 10€

TUTUSTU TOIMINTAAMME NET-SIVUILLAMME:

www.tietotori.fi/lippajarvelaiset

tai Googlessa hakusanalla ”lippajärveläiset”